

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120291472
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120291472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Goliášová Gabriela s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, proti žalovanej: Y. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XX/X, N., právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Slamka & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, o zaplatenie 17.583,94 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 49Csp/100/2020-130 zo dňa 4. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie ponecháva nedotknutým vo výroku (I.) o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 362,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z priznanej istiny od 31.5.20251 do zaplatenia, vrátane lehoty splatnosti a vo výroku (II.) o čiastočnom zastavení konania.

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje vo zvyšnej časti (výroky III. a IV.).

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 362,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 362,08 eur od 31.05.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.).

2.Súčastne - výrok II. - súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie 830 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 830 eur od 18.09.2020 do zaplatenia a to na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom (§ 145 a 146 CSP - žalovanú nevyzýval na vyslovenie súhlasu so späťvzatím z dôvodu, že k tomuto úkonu došlo skôr, ako sa začalo pojednávanie v predmetnej veci).

3.V prevyšujúcej/zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.).

4.Okresný súd s poukazom na aplikáciu ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 497 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 2 veta prvá § 9 ods. 2 písm. d), h), § 11 ods. 1 písm. p) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej aj ako „ZoSÚ“) východiskovo konštatoval, že dňa 12. 07. 2018 bola medzi sporovými stranami uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 18.780 eur a žalovaná sa zaviazala predmetný úver splácať v 96 splátkach po 351,17 eur, s dátumom prvej splátky 30.08.2018 a RPMN 17,8 %.

5.Súd prvej inštancie predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú v zmysle ZoSÚ, pričom dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosti vyžadované v ustanoveniach § 9 ods. 2 písm. d) a písm. h)

dotknutého zákona, a to dobu trvania zmluvy o úvere a predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Dôsledkom uvedených nedostatkov je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

6. Ďalej podľa okresného súdu výzva k splateniu celého úveru je úkonom urobeným v rozpore so zákonom, a teda neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 OZ. Podľa § 53 ods. 9 OZ bol totiž žalobca povinný, pokiaľ mal v úmysle žiadať žalovanú o splnenie celej pohľadávky v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky úveru, dodržať súčasné splnenie dvoch podmienok - 1) uplynutie doby najmenej troch mesiacov plynúcej od omeškania so zaplatením predmetnej splátky a 2) upozorniť žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať splnenie celej pohľadávky. Žalobca však nepreukázal, že pred samotným zosplatňovacím úkonom upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky podľa ust. § 565 OZ, existenciu takého upozornenia netvrdil a v konaní ani nepreukázal.

7. Nadväzne, z dôvodu neplatného zosplatnenia úveru súd prvej inštancie konštatoval, že v čase vyhlásenia rozsudku v predmetnej veci (04. 06. 2021) boli po splatnosti splátky úveru splatné do 30. 05. 2021. S ohľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zobral do úvahy sumu poskytnutého úveru (t.j. istinu), ktorú vydellil počtom dohodnutých splátok (96), čím na jednu splátku pripadla čiastka 195,625 eur. Nakoľko prvá splátka bola splatná 30. 08. 2018, ku dňu vyhlásenia rozsudku bolo splatných 5 splátok pripadajúcich na rok 2018 (08 - 12/2018), 12 splátok pripadajúcich na rok 2019, 12 splátok pripadajúcich na rok 2020, 5 splátok pripadajúcich na rok 2021 (01 - 05/2021), t.j. spolu 34 splátok. Tento počet splátok súd vynásobil výškou jednej splátky (resp. jej istiny - 195,625), z čoho vzišla suma 6.651,25 eur (34 x 195,625).

8. Zo žalobcom predloženej tabuľky splácania úveru v danej spojitosti vyplynulo, že žalovaná na predmetný úver splatila sumu 5.459,17 eur, po podaní žaloby ešte uhradila 830 eur, čo v súčte predstavuje sumu 6.289,17 eur. Od sumy, ktorá predstavovala súčet splatných splátok úveru ku dňu vyhlásenia rozsudku v predmetnej veci súd odpočítal sumu, ktorú žalovaná na predmetný úver splatila, pričom výsledkom tohto výpočtu bola suma 362,08 eur (6.651,25 - 6.289,17), ktorej povinnosť úhrady uložil žalovanej spolu s príslušným úrokom z omeškania odo dňa 31. 05. 2021 (až týmto dňom, nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky splatnej ku dňu vyhlásenia rozsudku, sa mohla žalovaná dostať do omeškania so zaplatením predmetnej sumy).

9. Žalovaná bola úspešná v časti, v ktorej bola žaloba voči nej zamietnutá (t.j. ohľadne 16.391,86 eur), čo predstavuje 93,22 % z celkového uplatňovaného nároku, zatiaľ čo úspech žalobcu tvorí čiastka priznaného nároku (362,08 eur), resp. zastavená časť konania (o zaplatenie 830 eur s príslušenstvom (nakoľko k späťvzatiu došlo z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky žalovanou), čo činí 6,78 % z celkového uplatňovaného nároku. Čistý pomer úspechu (a teda priznaný pomer trov konania) žalovanej tak predstavuje 86,44 % (93,22 - 6,78).

10. Proti tomuto rozsudku, čo do výrokov III. a IV., podal odvolanie žalobca a domáhal sa rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie v plnom rozsahu.

11. Odvolateľ namietal, že cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Doba trvania zmluvy je upravená v Hlave 6 § 4 ÚZP tak, že zmluva trvá, a to až do okamihu, kedy zanikne spôsobom stanoveným v zmluve, v týchto úverových podmienkach alebo v právnych predpisoch. Zmluva je uzatvorená na 96 mesiacov, kde prvá splátka bola splatná dňa 30.08.2018, t.j. deň 30.07.2026. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel (Števček, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 775.).

12. Ďalej žalobca argumentuje, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne. Pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Žalovaný len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Nakoľko výpočet realizoval prostredníctvom internetových kalkulačiek, je potrebné uviesť, že tieto obsahujú len políčka na základne údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť RPMN

„zrozumiteľne a stručne“, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže pravidlá pre výpočet RPMN ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch aj smernicou nedávajú iné kritérium, má žalobca za to, že postupoval v súlade so zákonom aj smernicou a ich cieľom a poskytol žalovanému úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe. Tá žalovanému umožnila porovnanie úveru ponúkaného žalobcom s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. V danej spojitosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Co/98/2019 zo dňa 19.12.2019, podľa ktorého: „vzorec pre výpočet RPMN je uvedený v Prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a predstavuje základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb na druhej strane. Ročná percentuálna miera nákladov sa vypočítava aproximáciou za použitia Newtonovej metódy alebo polenia intervalu a je preto možné vyvodiť, že nielen spotrebiteľ by mal problém „prekontrolovať“ výpočet RPMN uvedený v spotrebiteľskej úverovej zmluve tak, ako to predpokladá okresný súd.“

13. Napokon odvolateľ napáda i záver súdu o „neplatnom zosplatnení úveru“, pričom zdôraznil, že postupoval striktnie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Žalovaný bol niekoľkokrát upozorňovaný na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomnou formou, alebo zasielaním textových správ na mobilný telefón, ktorý je uvedený v predmetnej úverovej zmluve. Podaniu žaloby predchádzalo viacero informovaní a výziev žalovaného k úhrade dlhu, ako to už uviedol aj v podaní zo dňa 14.07.2020, ktorého prílohu tvoril poštový podací hárok a výzva pred zosplatnením, ktorá bola posielaná žalovanému. Pokiaľ by žalobca aj akceptoval právne posúdenie súdu o tzv. neplatnom zosplatnení, to nič nemení na skutočnosti, že žalovaný je v omeškaní s úhradou splatných splátok. Mesačná splátka bola dojednaná vo výške 23,64 eur splatná vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca. Odvolateľ zároveň predkladá konajúcemu súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému a ktorou ho upozornil na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. Záverom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.07.2019, sp. zn. 6Cdo 113/2018, v rámci ktorého dovolací súd jednoznačne konštatoval možnosť kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

14. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaná čiastočne zopakovala svoju argumentáciu. Doplnila, že údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v spotrebiteľskej úverovej zmluve uvedený presným dátumovým vyjadrením - rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/38/2019 zo dňa 30.07.2019, v zmysle záverov ktorého: „Pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, súd mal taktiež za to, že ani tento údaj nie je v zmluve postačujúcim spôsobom uvedený tak, ako ho požaduje § 9 ods. 1 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto údaj nie je postačujúci z dôvodu, že zo zmluvy nevyplýva, kedy bude úver poskytnutý a nemožno tak zistiť presný dátum konečnej splatnosti úveru. Súd mal za to, že konečnú splatnosť úveru je nutné uviesť v zmluve presným dátumom a nie len počtom mesiacov rovnajúcich sa celkovému počtu splátok a uvedenie dňa splátky“.

15. Ďalej žalovaná poukázala na § 1 a 1a Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v kontexte § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle informácie z údajov podľa ods. 1. V zmysle uvedeného RPMN uvedená v zmluve viac ako dvojnásobne prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty a teda dvojnásobok priemernej RPMN pre daný typ úveru (Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2018 na stránke Ministerstva financií SR.

16. Podľa žalovanej list označený ako „Výzva k plneniu dlžnej čiastky“, zo dňa 04.12.2019 nie je riadnym upozornením na možnosť využitia práva podľa § 565 OZ. Časť tohto listu písaný hrubým písmom uvádza: „Je dôležité, aby ste dlžnú čiastku uhradili čo najskôr. Upozorňujeme Vás, že v prípade ďalšieho omeškania budeme po splnení podmienok podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka oprávnení požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva, ako aj nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky a podnikneme ďalšie kroky, ktoré môžu viesť k súdnemu konaniu a následne až k exekúcií Vášho majetku.“. Jednak teda odkazuje na splnenie podmienok podľa § 53 ods. 8 OZ, ktorý v skutočnosti pojednáva o niečom inom ako ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, zároveň tento list nijakým spôsobom neupozorňuje žalovanú na možnosť žalobcu využiť svoje právo podľa § 565 OZ. Rovnako názov tohto listu, ani len nenapovedá tomu, žeby ním žalobca upozorňoval žalovanú na možnosť zosplatnenia úveru. Dôležitou je tiež skutočnosť, že podacie hárky, ktorými sa žalobca snaží preukázať doručenie výziev či upomienok žalovanej, nie sú schopné preukázať doručenie. Žalovaná si nie je vedomá toho, že by jej boli takéto výzvy niekedy doručené. Podacie hárky, ktoré predkladá žalobca, sú len akési interné dokumenty žalobcu, neobsahujú pečaťku poštového podniku. Ak by chcel žalovaný preukázať doručenie, musel by predložiť doručenkú, z ktorej by jednoznačne vyplývalo, aký

dokument bol predmetom doručovania, komu je adresovaný, podpis žalovanej dokazujúci prevzatie daného dokumentu a pečiatku poštového podniku.

17. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnuté výroky o čiastočnom zastavení konania a o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 362,08 eur spolu s príslušenstvom) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. Východiskovo síce náležite odvolateľ argumentuje, že cieľom aplikovaného ustanovenia je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, následne však už účelovo a nesprávne podsúva, že hoci zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy. Týmto „objektívne zistiteľnými kritériami“ pritom má byť úprava uvedená v Hlave 6 § 4 ÚZP, v zmysle ktorej zmluva trvá do okamihu, kedy zanikne spôsobom stanoveným v zmluve, v týchto úverových podmienkach alebo v právnych predpisoch. Z opísaného je teda evidentné (ako to napokon sám odvolateľ i pripúšťa), že jednoznačný údaj o dobe trvania zmluvy v okolnostiach súdnej veci absentuje.

19. Za takýto/relevantný údaj nie je možné považovať počet splátok, resp. splatnosť prvej splátky, nakoľko pokiaľ/ak ZoSÚ, resp. Smernica 2008/48/ES výslovne definujú ako samostatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - okrem iných - dobu trvania zmluvy, potom je nevyhnutné, aby tento údaj bol v konkrétnej zmluve jednoznačne vymedzený. Nie je akceptovateľný taký prístup, podľa ktorého by na splnenie požiadavky uvedenia v zmluve o spotrebiteľskom úvere jednotlivých zákonom taxatívne stanovených obligatórnych náležitostí postačovalo, ak sú niektoré z nich odvoditeľné z iných zmluvných dojednaní, resp. z obsahu príloh zmluvy. V konkrétnostiach súdnej veci to platí o to viac, že z vyššie označeného ustanovenia (ÚZP) vyplýva, že v obchodných podmienkach sú obsiahnuté i ďalšie spôsoby zániku zmluvy, t.j. doba trvania zmluvy môže byť aj iná (napríklad v dôsledku predčasného splatenia úveru) ako vyplývajúca/odvodená od počtu a frekvencie splátok dohodnutých v pôvodnom znení zmluvy. V tejto spojitosti krajský súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15 z 9.11.2016, v bode 34. ktorého je konštatované: „Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti...“. To znamená, že uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej súčasť zmluvy, než v jej „základnom“ texte, je prípustné len za podmienky jednoznačného a výslovného odkazu priamo v zmluve na konkrétne ustanovenie napr. všeobecných obchodných podmienok. Žiadny odkaz na konkrétny/ presný spôsob určenia doby trvania zmluvy však v danej veci neexistuje.

20. Konštatované (ako samostatný dôvod) z hľadiska procesnej ekonomie postačuje (t.j. bez ohľadu na ne/dôvodnosť druhého samostatného záveru okresného súdu - o podkladoch pre výpočet RPMN - smerujúceho k rovnakému zákonnému dôsledku) pre verifikáciu opodstatnenosti čiastkového záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti/bezpoplatkovosti dotknutého úveru.

21. Nadväzne, pokiaľ ide o odvolaciu námietku smerujúcu voči úvahe okresného súdu o nesplnení (kumulatívnych) podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti, je potrebné zo strany odvolacieho súdu zdôrazniť, že žiadna výzva (smerujúca žalovanej - viď bod 6 tohto odôvodnenia) v konaní pred súdom prvej inštancie nebola predložená/preukázaná. Až v rámci odvolania žalobca/odvolateľ predkladá výzvu datovanú dňom 14.1.2019 obsahujúcu upozornenie na možnosť požadovať okamžité splatenie celého úveru.

22. Opísaný procesný postup žalobcu (predkladanie dôkazov až v štádiu odvolacieho konania) však naráža na úpravu § 366 CSP explicitne vylučujúceho použitie prostriedkov procesného útoku až v odvolaní. Ani predmetný/dotknutý úsudok súdu prvej inštancie teda nebol kvalifikovane spochybnený. Napokon, za takýto nemožno považovať ani okresným súdom predostretý výpočet (bod 26 druhý odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku) sumy dlžnej ku dňu vyhlásenia jeho rozhodnutia.

23. Uvedené vo svojom súhrne viedlo odvolací súd k potvrdeniu vecnej správnosti napadnutého/meritórneho výroku.

24. Relevantnej procesnej úprave následne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd totiž náležite zohľadnil mieru dosiahnutého úspechu sporových strán.

25.O nároku na trovy odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť protistrane odvolacie trovy v plnom rozsahu. O konkrétnej výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 v spojení s § 251 CSP.

26.Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.